

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1686/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	1
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1687/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes	3
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 1688/91 af 17. juni 1991 om fravigelse af den frist for indgivelse af bud, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 859/89 om gennemførelsesbestemmelser for interventionsforanstaltninger for oksekød	5
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1689/91 af 19. juni 1991 om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 20 000 tons byg, som det danske interventionsorgan ligger inde med	6
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1690/91 af 19. juni 1991 om åbning af en licitation over støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam	7
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1691/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for frugt og grønsager	8
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1692/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødsektoren	13
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1693/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den ottende dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 963/91	20
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1694/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	21
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1695/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse af importafgifter for melasse	23

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	24
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1697/91 af 19. juni 1991 om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren	26
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1698/91 af 19. juni 1991 om ændring af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter	28
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1699/91 af 19. juni 1991 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1	30

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

91/304/EØF:

- * **Kommissionens beslutning af 17. december 1990 om den støtte, den tyske regering og regeringen i delstaten Bayern har ydet virksomheden Reinhold KG i Selbitz, der fremstiller polyamid- og polypropylengarn .....** 33

91/305/EØF:

- * **Kommissionens beslutning af 24. januar 1991 om den belgiske regerings påtænkte støtte til Mactac SA's investeringer i Soignies .....** 39

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1686/91

af 19. juni 1991

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 533/91⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 18. juni 1991;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 533/91 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 59 af 6. 3. 1991, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juni 1991 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

<i>(ECU/ton)</i>	
KN-kode	Importafgiftsbeløb
0709 90 60	129,86 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	129,86 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	190,70 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
1001 10 90	190,70 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
1001 90 91	154,60
1001 90 99	154,60
1002 00 00	150,39 ⁽⁶⁾
1003 00 10	150,38
1003 00 90	150,38
1004 00 10	130,26
1004 00 90	130,26
1005 10 90	129,86 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	129,86 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	140,21 ⁽⁴⁾
1008 10 00	39,35
1008 20 00	123,56 ⁽⁴⁾
1008 30 00	34,79 ⁽⁵⁾
1008 90 10	⁽⁷⁾
1008 90 90	34,79
1101 00 00	231,14 ⁽⁸⁾
1102 10 00	224,44 ⁽⁸⁾
1103 11 10	309,22 ⁽⁸⁾
1103 11 90	247,81 ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne eller OLT opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22).

⁽⁷⁾ Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

⁽⁸⁾ Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1687/91

af 19. juni 1991

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3845/90⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 18. juni 1991;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 367 af 29. 12. 1990, s. 10.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juni 1991 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.
	6	7	8	9
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	3,78	3,78	3,78
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
	6	7	8	9	10
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1688/91

af 17. juni 1991

om fravigelse af den frist for indgivelse af bud, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 859/89 om gennemførelsesbestemmelser for interventionsforanstaltninger for oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 859/89 af 29. marts 1989 om gennemførelsesbestemmelser for interventionsforanstaltninger for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 920/91⁽⁴⁾, er der bl.a. fastsat bestemmelser for licitation; artikel 8 i ovennævnte forordning fastsætter bl.a. fristen for indgivelse af bud til hver anden og fjerde onsdag i måneden;

datoerne for helligdagene i august 1991 gør det af praktiske årsager hensigtsmæssigt at ændre nævnte frist;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 8, første punktum, i forordning (EØF) nr. 859/89 udløber fristen for indgivelse af bud i perioden 1. til 31. august 1991 den første onsdag i august og den fjerde onsdag i august kl. 12.00 (Bruxelles-tid).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. august 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 91 af 4. 4. 1989, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 92 af 13. 4. 1991, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1689/91

af 19. juni 1991

om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 20 000 tons byg, som det danske interventionsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 16, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1581/86 af 23. maj 1986 om fastsættelse af de almindelige regler for intervention inden for kornsektoren⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2203/90⁽⁴⁾, er det fastsat, at det korn, som interventionsorganerne ligger inde med, udbydes til salg ved licitation;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1836/82⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2619/90⁽⁶⁾, er der fastlagt procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne;

i den nuværende markedssituation vil det være hensigtsmæssigt at åbne en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 20 000 tons byg, som det danske interventionsorgan ligger inde med;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det danske interventionsorgan iværksætter på de i forordning (EØF) nr. 1836/82 fastsatte betingelser en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 20 000 tons byg, som det ligger inde med.

Artikel 2

1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation fastsættes til den 27. juni 1991.
2. Fristen for indgivelse af bud til den sidste dellicitation udløber den 11. juli 1991.
3. Buddene indgives til det danske interventionsorgan: Direktoratet for Markedsordningerne, Frederiksborggade 18, DK-1360 København K (telex: 15137 DK; telefax: 33926948).

Artikel 3

Det danske interventionsorgan giver senest tirsdag i ugen efter udløbet af fristen for indgivelse af bud Kommissionen meddelelse om mængden og gennemsnitspriserne for de forskellige solgte partier.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 202 af 9. 7. 1982, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 249 af 12. 9. 1990, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1690/91

af 19. juni 1991

om åbning af en licitation over støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾ ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3446/90 af 27. november 1990 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1258/91⁽⁴⁾, fastsættes der bl.a. nærmere regler for licitation;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3447/90 af 28. november 1990 om de særlige betingelser for ydelse af støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1258/91, er det fastsat, hvilke minimumsmængder et bud kan vedrøre;

anvendelsen af artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3013/89 medfører, at der åbnes en licitation over støtte til privat oplagring;

ifølge ovennævnte artikel anvendes disse foranstaltninger på basis af situationen i hvert noteringsområde; det er

derfor hensigtsmæssigt at åbne licitationerne særskilt for hvert område, hvor betingelserne er opfyldt;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fåre- og Gedekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indledes en licitation Frankrig med henblik på støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam.

Der kan efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3447/90 indgives bud til interventionsorganet i den berørte medlemsstat.

Artikel 2

Buddene skal indgives senest den 20. juni 1991, kl. 14.00, til det relevante interventionsorgan.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1990, s. 39.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 120 af 14. 5. 1991, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1990, s. 46.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1691/91

af 19. juni 1991

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for frugt og grønsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1623/91⁽²⁾, særlig artikel 30, stk. 4,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 30 i forordning (EØF) nr. 1035/72 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel og priserne inden for Fællesskabet på de produkter, som er omtalt i nævnte artikel, udlignes ved en eksportrestitution, i det omfang det er nødvendigt for at skabe mulighed for en udførsel af økonomisk betydning;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2518/69 af 9. december 1969 om fastsættelse af almindelige bestemmelser inden for frugt og grønsagssektoren vedrørende ydelse af eksportrestitutioner og kriterier for fastsættelsen af restitutionsbeløbet⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2455/72⁽⁴⁾, skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels i frugt- og grønsagspriserne på Fællesskabets marked og i de disponible mængder, dels i priserne i den internationale handel; der skal ligeledes tages hensyn til de omkostninger, som er nævnt i litra b) i artiklen, samt til den påtænkte udførsels økonomiske aspekt;

i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2518/69 fastsættes priserne på Fællesskabets marked under hensyn til de priser, som viser sig at være de gunstigste med henblik på udførsel; priserne i international handel fastsættes under hensyn til de noteringer og priser, som er nævnt i stk. 2 i artiklen;

restitutionen for eksport af tomater til Sverige i perioden fra 1. juli til 30. september bør nedsættes i medfør af

forpligtelsen, der er indgået med dette land i forbindelse med aftalen af 1980⁽⁵⁾;

situationen i den internationale handel eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for et bestemt produkt alt efter dennes bestemmelsessted;

eksporten af tomater, friske citroner, friske appelsiner, æbler, ferskner og nektariner, klasse ekstra, I og II, ifølge de fælles kvalitetsnormer, druer til spisebrug i klasse ekstra og I, mandler, hasselnødder samt valnødder med skal kan for tiden have økonomisk betydning;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁶⁾ senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁷⁾, fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

anvendelsen af ovennævnte bestemmelser på den nuværende markedssituation og på dens forventede udvikling, på noteringerne og priserne for frugt og grønsager inden for Fællesskabet og i den internationale handel, fører til at fastsætte restitutionerne som angivet i bilaget til denne forordning;

forpligtelserne i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1615/90⁽⁹⁾, kan gøres mere smidige, når det gælder udførsel til tredjelande uden for Europa; det er i dette tilfælde muligt at anvende artikel 19, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3665/87;

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 266 af 25. 11. 1972, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 194 af 28. 7. 1980, s. 12.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 152 af 16. 6. 1990, s. 33.

i tiltrædelsesakten blev der for Spanien og Portugal indført en overgangsordning henholdsvis i faser eller etaper;

for Spanien og ligeledes for Portugal fra begyndelsen af anden etape af overgangsperioden den 1. januar 1991 bør der ved restitutionsfastsættelsen tages hensyn til økonomisk berettigede forskelle i priserne for hvert af de berørte produkter, jf. artikel 87 og 255 i tiltrædelsesakten;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grønsager —

For spanske produkter, på den ene side, fastsættes restitutionerne imidlertid til de beløb, som er anført i kolonne II, og for portugisiske produkter, på den anden side, til de beløb, der er anført i kolonne III i bilaget.

2. Bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 19, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3665/87 finder anvendelse på udførsel af de i bilaget nævnte friske appelsiner, citroner, valnødder med skal, hasselnødder uden skal og æbler.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Eksportrestitutionerne for frugt og grønsager fastsættes til de beløb, som er angivet i kolonne I i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juni 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for frugt og grønsager

(ECU/100 kg netto)

Produktkode	Restitutionsbestemmelse (I)	Restitutionsbeløb		
		Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 (I)	Spanien (II)	Portugal (III)
0702 00 10 100		4,50 (2)	—	—
0702 00 10 900	—	—	—	—
0702 00 90 100		4,50 (2)	—	—
0702 00 90 900	—	—	—	—
0802 12 90 000	07	9,67	9,67	9,67
0802 21 00 000	07	11,30	11,30	11,30
0802 22 00 000	07	21,80	21,80	21,80
0802 31 00 000	07	14,00	14,00	14,00
0805 10 11 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 11 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 11 900	—	—	—	—
0805 10 15 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 15 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 15 900	—	—	—	—
0805 10 19 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 19 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 19 900	—	—	—	—
0805 10 21 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 21 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 21 900	—	—	—	—
0805 10 25 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 25 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 25 900	—	—	—	—
0805 10 29 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 29 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 29 900	—	—	—	—
0805 10 31 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 31 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 31 900	—	—	—	—
0805 10 35 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 35 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 35 900	—	—	—	—

(ECU/100 kg netto)

Produktkode	Restitutionsbestemmelse (I)	Restitutionsbeløb		
		Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 (I)	Spanien (II)	Portugal (III)
0805 10 39 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 39 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 39 900	—	—	—	—
0805 10 41 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 41 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 41 900	—	—	—	—
0805 10 45 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 45 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 45 900	—	—	—	—
0805 10 49 100	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 49 300	01	11,00	7,00	4,74
	06	11,00	7,00	4,74
0805 10 49 900	—	—	—	—
0805 20 50 100	—	—	—	—
0805 20 50 900	—	—	—	—
0805 30 10 100	07	13,50	5,66	3,39
0805 30 10 900	—	—	—	—
0806 10 11 100	07	4,84	4,84	—
0806 10 11 300	07	4,84	4,84	—
0806 10 11 900	—	—	—	—
0806 10 15 100	07	4,84	4,84	—
0806 10 15 300	07	4,84	4,84	—
0806 10 15 900	—	—	—	—
0806 10 19 100	07	4,84	4,84	—
0806 10 19 300	07	4,84	4,84	—
0806 10 19 900	—	—	—	—
0808 10 91 100	—	—	—	—
0808 10 91 910	02	14,00	5,50	7,79
	03	4,50	—	—
	04	—	—	—
0808 10 91 990	—	—	—	—
0808 10 93 100	—	—	—	—
0808 10 93 910	02	14,00	5,50	7,79
	03	4,50	—	—
	04	—	—	—
0808 10 93 990	—	—	—	—
0808 10 99 100	—	—	—	—
0808 10 99 910	02	14,00	5,50	7,79
	03	4,50	—	—
	04	—	—	—
0808 10 99 990	—	—	—	—
0809 30 00 110	05	5,00	3,50	5,00
0809 30 00 190	—	—	—	—
0809 30 00 900	05	5,00	5,00	5,00

(¹) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Lande eller stater med planøkonomi i Mellem- og Østeuropa og Jugoslavien
- 02 Botswana, Lesotho, Swaziland, Zambia, Malawi, Mozambique, Tanzania, Kenya, Rwanda, Burundi, Uganda, Somalia, Madagaskar, Comorerne, Mauritius, Sudan, Etiopien, Republikken Djibouti, landene på Den Arabiske Halvø (følgende områder er knyttet hertil: Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Sultanatet Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al Qawain, Fujairah, Ras al Khaimah), Yemen, Iran, Jordan
- 03 Andre lande og territorier i Afrika end ovennævnte og Sydafrika, Syrien, lande og stater med planøkonomi i Mellem- og Østeuropa, Jugoslavien, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador, Columbia, Island, Norge, Sverige, Østrig, Færøerne, Finland, Grønland og Malta
- 04 Hongkong, Singapore, Malaysia, Indonesien, Thailand og Taiwan
- 05 Alle bestemmelser, undtagen Schweiz, Østrig og den del af Fællesskabets område, der ligger uden for Fællesskabets toldområde
- 06 Østrig, Schweiz, Finland, Sverige, Grønland, Norge, Island og Malta
- 07 Alle bestemmelser, undtagen den del af Fællesskabets område, der ligger uden for Fællesskabets toldområde

(²) For udførsler til Sverige i perioden fra 1. juli til 30. september 1991 nedsættes restitutionsbeløbet til 0,95 ECU/100 kg.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1692/91

af 19. juni 1991

om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1628/91⁽²⁾, særlig artikel 18,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 18 i forordning (EØF) nr. 805/68 kan
forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne
inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i
artikel 1 i forordningen, udlignes ved en eksportrestitu-
tion;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 885/68⁽³⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 427/77⁽⁴⁾, fastsættes de alminde-
lige regler for ydelse af eksportrestitutioner samt kriteri-
erne for fastsættelsen af deres størrelse;

betingelserne for ydelse af særlige eksportrestitutioner for
visse former for oksekød og visse former for konserver
blev fastsat ved Kommissionens forordninger (EØF) nr.
32/82⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3169/
87⁽⁶⁾, (EØF) nr. 1964/82⁽⁷⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 3169/87, og (EØF) nr. 2388/84⁽⁸⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 3988/87⁽⁹⁾;

anvendelsen af disse regler og kriterier på den forventede
markedsituation inden for oksekødsektoren fører til fast-
sættelse af restitutionen som nedenfor angivet;

den nuværende markedsituation inden for Fællesskabet
og afsætningsmulighederne, særlig i visse tredjelande,
bevirker, at der bør ydes eksportrestitutioner for voksne
handyr af kvægrace med en levende vægt på mindst 300

kg og for andet kvæg med en levende vægt på mindst 250
kg; de erfaringer, der er gjort i de senere år, viser, at det er
hensigtsmæssigt at sikre en behandling for levende horn-
kvæg til avlsbrug med en vægt på mindst 250 kg for
hundyr og 300 kg for handyr, som er lig med den, der
anvendes for andet kvæg, samtidig med, at der skal
gennemføres visse særlige administrative formaliteter for
denne eksport;

der bør ydes restitutioner ved eksport til visse bestemmel-
seslande for visse former for fersk eller kølet kød, der er
nævnt i bilag I under KN-kode 0201, for visse former for
frosset kød, der er nævnt i bilag I under KN-kode 0202,
og for visse former for slagteaffald anført bilag I under
KN-kode 0206, samt for visse andre produkter, tilberedte
eller konserverede, med indhold af kød eller slagteaffald,
der er nævnt i bilag I under KN-kode 1602 50 10;

da produkterne under produktkode 0201 20 90 700 og
0202 20 90 100, som anvendes i forbindelse med restitu-
tioner, har højst forskellige karakteristika, bør
restitutionen kun udbetales for stykker, hvor vægten af
ben ikke udgør over en tredjedel;

for individuelt indpakkede udbenede stykker henhørende
under KN-kode 0201 30 og 0202 30 bør der fastsættes et
mindsteindhold af magert oksekød;

der bør også ydes restitutioner for udbenede stykker,
ferske eller frosne, også selv om de ikke er emballeret
hver for sig, samt for hakket kød, og ordlyden i toldun-
derpositionerne for friske udbenede stykker bør anføres;

for oksekød, udbenet, saltet og tørret, er der traditionelle
handelsforbindelser med Schweiz; i det omfang, det er
nødvendigt at opretholde denne handel, bør restitutionen
fastsættes til et beløb, som dækker forskellen mellem
priserne på det schweiziske marked og medlemsstaternes
eksportpriser; der er mulighed for eksport af dette kød og
af saltet og tørret kød til visse tredjelande i Afrika og
Nær- og Mellemøsten; der bør tages hensyn til denne
situation og fastsættes en restitution i overensstemmelse
hermed;

for visse andre produkter, tilberedte eller konserverede,
med indhold af kød eller slagteaffald, der er nævnt i bilag
I under KN-kode 1602 50 90, kan Fællesskabets
deltagelse i den internationale handel opretholdes ved
ydelse af en restitution, hvis beløb beregnes under
hensyntagen til den restitution, som hidtil er blevet ydet
til eksportører;

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

(2) EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 16.

(3) EFT nr. L 156 af 4. 7. 1968, s. 2.

(4) EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 16.

(5) EFT nr. L 4 af 8. 1. 1982, s. 11.

(6) EFT nr. L 301 af 24. 10. 1987, s. 21.

(7) EFT nr. L 212 af 21. 7. 1982, s. 48.

(8) EFT nr. L 221 af 18. 8. 1984, s. 28.

(9) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1987, s. 31.

for de øvrige produkter inden for oksekødsektoren bør der på grund af Fællesskabets ringe deltagelse i verdenshandelen ikke fastsættes en restitution;

for at sikre, at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vistamargen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽²⁾, fastsatte justeringsfaktor
- for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

Nomenklaturen over Eksportrestitutioner for Landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1436/91⁽⁴⁾;

for at forenkle eksportformaliteterne for de erhvervsdrivende bør restitutionsbeløbene for alle former for frosset kød tilpasses de beløb, der ydes for fersk eller kølet kød, bortset fra kød fra voksne handyr, idet visse former for frosset oksekød, som interventionsorganerne ligger inde med, og som er beregnet til udførsel i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 243/90⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 676/90⁽⁶⁾, bør udelukkes fra denne restitution;

i visse tilfælde har erfaringen vist, at det ofte er vanskeligt at fastlægge mængden af andet kød i forhold til oksekød i tilberedninger og konserver henhørende under KN-kode 1602 50; produkter udelukkende af oksekød bør derfor udskilles, og der bør oprettes en ny position for blandinger af kød eller slagteaffald; for at forbedre kontrollen med andre produkter end kødblandinger eller blandinger af slagteaffald bør det fastsættes, at der for visse af disse produkter kun kan ydes restitution ved fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽⁷⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2026/83⁽⁸⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 805/68 omhandlede eksportrestitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 137 af 31. 5. 1991, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 27 af 31. 1. 1990, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 75 af 21. 3. 1990, s. 8.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 62 af 7. 3. 1980, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 199 af 22. 7. 1983, s. 12.

BILAG

<i>(ECU/100 kg)</i>		
Produktkode	Bestemmelse (')	Restitutionsbeløb (")
		— Levende vægt —
0102 10 00 190	01	96,00
0102 10 00 390	01	96,00
0102 90 31 900	02	85,50
	03	55,50
	04	25,50
0102 90 33 900	02	85,50
	03	55,50
	04	25,50
0102 90 35 900	02	101,50
	03	73,00
	04	34,50
0102 90 37 900	02	101,50
	03	73,00
	04	34,50
		— Nettovægt —
0201 10 10 100	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0201 10 10 900	02	126,50
	03	88,00
	04	44,00
0201 10 90 110 (')	02	124,50
	03	85,00
	04	42,50
0201 10 90 190	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0201 10 90 910 (')	02	171,50
	03	115,00
	04	57,50
0201 10 90 990	02	126,50
	03	88,00
	04	44,00
0201 20 21 000	02	126,50
	03	88,00
	04	44,00

(ECU/100 kg)

Produktkode	Bestemmelse (?)	Restitutionsbeløb (%)
		— Nettovægt —
0201 20 29 100 (*)	02	171,50
	03	115,00
	04	57,50
0201 20 29 900	02	126,50
	03	88,00
	04	44,00
0201 20 31 000	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0201 20 39 100 (*)	02	124,50
	03	85,00
	04	42,50
0201 20 39 900	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0201 20 51 100	02	161,00
	03	110,50
	04	56,00
0201 20 51 900	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0201 20 59 110 (*)	02	218,50
	03	146,00
	04	73,00
0201 20 59 190	02	161,00
	03	110,50
	04	56,00
0201 20 59 910 (*)	02	124,50
	03	85,00
	04	42,50
0201 20 59 990	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0201 20 90 700	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0201 30 00 050 (*)	05	112,00
0201 30 00 100 (*)	02	312,00
	03	208,50
	04	104,50
	06	266,50
0201 30 00 150 (*)	02	165,00
	03	125,00
	04	62,50
	06	144,50
	07	90,00
0201 30 00 190 (*)	02	128,00
	03	84,00
	04	42,00
	06	102,50
	07	90,00

<i>(ECU/100 kg)</i>		
Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (*)
		— Nettovægt —
0202 10 00 100	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0202 10 00 900	02	126,50
	03	88,00
	04	44,00
0202 20 10 000	02	126,50 ⁽¹⁰⁾
	03	88,00
	04	44,00
0202 20 30 000	02	92,00 ⁽¹⁰⁾
	03	65,00
	04	32,50
0202 20 50 100	02	161,00 ⁽¹⁰⁾
	03	110,50
	04	56,00
0202 20 50 900	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0202 20 90 100	02	92,00
	03	65,00
	04	32,50
0202 30 90 100 (*)	05	112,00
0202 30 90 400 (*)	02	165,00 ⁽¹⁰⁾
	03	125,00 ⁽¹⁰⁾
	04	62,50 ⁽¹⁰⁾
	06	144,50 ⁽¹⁰⁾
	07	90,00 ⁽¹⁰⁾
0202 30 90 500 (*)	02	128,00
	03	84,00
	04	42,00
	06	102,50
	07	90,00
0202 30 90 900	07	90,00
0206 10 95 000	02	128,00
	03	84,00
	04	42,00
	06	102,50
	02	128,00
0206 29 91 000	03	84,00
	04	42,00
	06	102,50
	08	102,50
	09	60,50
0210 20 90 100	02	128,00
0210 20 90 300	02	128,00
0210 20 90 500 (*)	02	128,00
1602 50 10 120	02	134,50 (*)
	03	108,00 (*)
	04	108,00 (*)
1602 50 10 140	02	119,50 (*)
	03	96,00 (*)
	04	96,00 (*)

(ECU/100 kg)

Produktkode	Bestemmelse (°)	Restitutionsbeløb (°)
		— Nettovægt —
1602 50 10 160	02	96,00 (°)
	03	77,00 (°)
	04	77,00 (°)
1602 50 10 170	02	63,50 (°)
	03	51,00 (°)
	04	51,00 (°)
1602 50 10 190	02	63,50
	03	51,00
	04	51,00
1602 50 10 240	02	36,00
	03	36,00
	04	36,00
1602 50 10 260	02	26,00
	03	26,00
	04	26,00
1602 50 10 280	02	16,00
	03	16,00
	04	16,00
1602 50 90 120	01	116,00 (°)
1602 50 90 130	01	73,00 (°)
1602 50 90 190	01	36,00
1602 50 90 320	01	103,00 (°)
1602 50 90 330	01	65,00 (°)
1602 50 90 390	01	36,00
1602 50 90 520	01	77,00 (°)
1602 50 90 530	01	48,50 (°)
1602 50 90 590	01	36,00
1602 50 90 610	01	36,00
1602 50 90 620	01	16,00
1602 50 90 700	01	36,00
1602 50 90 800	01	26,00
1602 50 90 900	01	16,00

(¹) Tarifiering i denne underposition er betinget af fremlæggelse af den attest, der er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 32/82.

(²) Tarifiering i denne underposition er betinget af overholdelse af de betingelser, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1964/82.

(³) Restitutionen for oksekød i saltlage ydes på grundlag af kødets nettovægt med fradrag af saltlagens vægt.

(⁴) EFT nr. L 336 af 29. 12. 1979, s. 44.

(⁵) EFT nr. L 221 af 19. 8. 1984, s. 28.

(⁶) Indholdet af magert oksekød med undtagelse af fedt bestemmes efter analysemetoden i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2429/86 (EFT nr. L 210 af 1. 8. 1986, s. 39).

(⁷) Bestemmelserne er følgende:

01 tredjelande

02 tredjelande i Nordafrika, Nær- og Mellemøsten, tredjelande i Vest-, Central- og Østafrika samt den sydlige del af Afrika, med undtagelse af Libanon, Cypern, Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

03 europæiske tredjelande, De Kanariske Øer, Ceuta, Melilla, Libanon, Cypern, Grønland, Pakistan, Sri Lanka, Burma, Thailand, Vietnam, Indonesien, Filippinerne, Kina, Nordkorea og Hongkong samt de i artikel 34 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 (EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1) omhandlede destinationer, med undtagelse af Østrig, Sverige og Schweiz

04 Østrig, Sverige og Schweiz

05 Amerikas Forenede Stater, i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 2973/79 (EFT nr. L 336 af 29. 12. 1979, s. 44)

06 Fransk Polynesien og Ny Kaledonien

07 Canada

08 tredjelande i Nord-, Øst-, Vest- og Centralafrika samt det sydlige Afrika, med undtagelse af Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

09 Schweiz.

- (⁹) I henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 885/68 ydes der ingen restitutioner ved udførsel af produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande.
- (¹⁰) Restitutionens ydelse er betinget af fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 565/80.
- (¹¹) Undtagen frosset kød, der eksporteres i henhold til forordning (EØF) nr. 243/90, (EØF) nr. 676/90, (EØF) nr. 1680/90 og (EØF) nr. 1682/90. Dog bør de eksportrestitutioner, der er fastsat i bilaget til forordning (EØF) nr. 1309/90, anvendes ved eksport i henhold til forordning (EØF) nr. 1680/90 og (EØF) nr. 1682/90.

NB: Tredjelande er angivet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 91/91 (EFT nr. L 11 af 16. 1. 1991, s. 5).

Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i den ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1693/91

af 19. juni 1991

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den ottende dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 963/91

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/91⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 963/91 af 18. april 1991 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾, foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 963/91 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den ottende dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den ottende dellicitation for hvidt sukker ifølge forordning (EØF) nr. 963/91 fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 38,940 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 100 af 20. 4. 1991, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1694/91

af 19. juni 1991

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/91⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra a),

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76⁽⁴⁾, skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 3; ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt;

for råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten; denne er defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren⁽⁵⁾; denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 766/68; kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1714/88⁽⁷⁾; den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer,

gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelsessted;

i særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁹⁾, fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

restitutionen skal fastsættes hver anden uge; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 152 af 18. 6. 1988, s. 23.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juni 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Produktkode	Restitutionsbeløb	
	pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 90 100	33,47 ⁽¹⁾	
1701 11 90 910	31,54 ⁽¹⁾	
1701 11 90 950	⁽²⁾	
1701 12 90 100	33,47 ⁽¹⁾	
1701 12 90 910	31,54 ⁽¹⁾	
1701 12 90 950	⁽²⁾	
1701 91 00 000		0,3639
1701 99 10 100	36,39	
1701 99 10 910	36,37	
1701 99 10 950	33,87	
1701 99 90 100		0,3639

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1695/91

af 19. juni 1991

om fastsættelse af importafgifter for melasse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/
91⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgiften på melasse er fastsat ved Kommissionens
forordning (EØF) nr. 15/91⁽³⁾, senest ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 1525/91⁽⁴⁾;

anvendelsen af de regler og kriterier, der er anført i
forordning (EØF) nr. 15/91 på de oplysninger, som
Kommissionen for øjeblikket råder over, fører til, at den
for tiden gældende importafgift må ændres i overens-
stemmelse med artikel 1 i bilaget til nærværende forord-
ning;

for at sikre at ordningen med importafgifter fungerer
normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁶⁾,
fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 18. juni
1991 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgift fastsættes for melasse, også affar-
vet, henhørende under KN-kode 1703 10 00 og
1703 90 00, til 0,15 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 2 af 4. 1. 1991, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 142 af 6. 6. 1991, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1696/91
af 19. juni 1991
om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/
91⁽²⁾, artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3608/90⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1672/91⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 3608/90 på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning;

for at sikre at ordningen med importafgifter fungerer
normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁶⁾,
fastsatte korrektionsfaktor

- for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 18. juni
1991 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 350 af 14. 12. 1990, s. 68.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 151 af 15. 6. 1991, s. 74.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juni 1991 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsuksker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb
1701 11 10	35,30 ⁽¹⁾
1701 11 90	35,30 ⁽¹⁾
1701 12 10	35,30 ⁽¹⁾
1701 12 90	35,30 ⁽¹⁾
1701 91 00	39,35
1701 99 10	39,35
1701 99 90	39,35 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68 (EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 42).

⁽²⁾ Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsuksker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1697/91

af 19. juni 1991

om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/91⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifter for sirupper og visse andre sukkerprodukter er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1453/91⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1674/91⁽⁴⁾;

anvendelse af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1453/91 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden gældende basisbeløb for importafgiften for sirupper og visse andre sukkerprodukter i overensstemmelse med denne forordning;

for at for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes

en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁶⁾, fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Basisbeløbene for importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte produkter, som er fastsat i bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1453/91 ændres i overensstemmelse med de beløb, der nævnes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 138 af 1. 6. 1991, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 151 af 15. 6. 1991, s. 78.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juni 1991 om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren

(ECU)

KN-kode	Basisbeløb pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Afgiftsbeløb for 100 kg tørstof
1702 20 10	0,3935	—
1702 20 90	0,3935	—
1702 30 10	—	52,52
1702 40 10	—	52,52
1702 60 10	—	52,52
1702 60 90	0,3935	—
1702 90 30	—	52,52
1702 90 60	0,3935	—
1702 90 71	0,3935	—
1702 90 90	0,3935	—
2106 90 30	—	52,52
2106 90 59	0,3935	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1698/91

af 19. juni 1991

om ændring af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 1630/91⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter er
fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1618/
91⁽³⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, som er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 1618/91 på de oplysninger, som Kommissi-

onen har kendskab til, fører til at ændre eksportrestitu-
tionerne, for produkter, der er nævnt i bilaget til nærvæ-
rende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De eksportrestitutioner for produkter i udforarbejdet
stand, som er omhandlet i artikel 17 i forordning (EØF)
nr. 804/68 og fastsat i bilaget til forordning (EØF) nr.
1618/91 ændres for de produkter, som er nævnt i bilaget
til nærværende forordning til de deri angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 149 af 14. 6. 1991, s. 34.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juni 1991 om ændring af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter

(ECU/100 kg netto, hvis ikke andet er angivet)

Produktkode	Bestemmelse	Restitutionsbeløb
0405 00 10 100		—
0405 00 10 200		122,49
0405 00 10 300		154,10
0405 00 10 500		158,05
0405 00 10 700	056 ***	195,00 (**)
0405 00 90 100		162,00
0405 00 90 900		208,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1699/91

af 19. juni 1991

om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89
af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for
fåre- og gedekød⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
3577/90⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1633/84 af 8. juni 1984 om gennemførelsesbestem-
melser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får og
om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2661/80⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1075/89⁽⁴⁾, særlig artikel
3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Forenede Kongerige er den eneste medlemsstat, der
betaler den variable slagtepræmie, nemlig i område 1 som
defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3013/
89; Kommissionen må derfor fastsætte dens størrelse
samt det beløb, der skal opkræves for produkter, der
udføres fra nævnte område for ugen fra den 27. maj 1991;i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
1633/84 skal den variable slagtepræmie fastsættes af
Kommissionen hver uge;i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
1633/84 skal det beløb, der skal opkræves for produkter,
der udføres fra område 1, fastsættes af Kommissionen
hver uge for hvert af disse;i bilaget i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3618/89
af 1. december 1989 om gennemførelsesbestemmelser til
ordningen med garantitærskler for fåre- og gedekød⁽⁵⁾
fastsættes de ugentlige beløb for det vejledende niveau, ioverensstemmelse med artikel 25 i forordning (EØF) nr.
3013/89;i medfør af bestemmelserne i artikel 24, stk. 2 og 3, i
forordning (EØF) nr. 3013/89 skal den variable slagte-
præmie for attesterede får i Det Forenede Kongerige være
i overensstemmelse med de beløb, der er fastsat i bila-
gene; i ugen fra den 27. maj 1991 fører bestemmelserne i
artikel 24, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3013/89 og i
artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1633/84 på baggrund af
Domstolens afgørelse af 2. februar 1988 i sag 61/86 til en
fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for produkter,
som udføres fra område 1, som anført i samme bilag;for så vidt angår den fornødne kontrol med anvendelsen
af bestemmelserne om nævnte beløb, er det hensigtsmæs-
sig at bevare den kontrolordning, der er fastsat i forord-
ning (EØF) nr. 1633/84, idet dette ikke udelukker en
eventuel vedtagelse af mere specifikke bestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*For får eller fårekød, som i Det Forenede Kongerige i
område 1 som defineret i artikel 22, stk. 2, i forordning
(EØF) nr. 3013/89 er attesteret som berettiget til den vari-
able slagtepræmie i ugen fra den 27. maj 1991, præmien
til 94,140 ECU/100 kg anslået slagtet vægt eller faktisk
slaget vægt (dressed weight) inden for de vægtgrænser,
der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra b), i forordning (EØF)
nr. 1633/84.*Artikel 2*For de i artikel 1, litra a) og c), i forordning (EØF) nr.
3013/89 omhandlede produkter, som blev udført fra
område 1 i ugen fra den 27. maj 1991, fastsættes de beløb,
der skal opkræves, som anført i bilagene.*Artikel 3*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 27. maj 1991.

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1984, s. 27.⁽⁴⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 13.⁽⁵⁾ EFT nr. L 351 af 2. 12. 1989, s. 18.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1991.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juni 1991 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1

(ECU/100 kg)

KN-kode	Beløb	
	A. Produkter for hvilke præmien i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 3013/89 kan ydes	B. Produkter nævnt i artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1633/84 (*)
	Levende vægt	Levende vægt
0104 10 90	44,246	0
0104 20 90		0
	Nettovægt	Nettovægt
0204 10 00	94,140	0
0204 21 00	94,140	0
0204 50 11		0
0204 22 10	65,898	
0204 22 30	103,554	
0204 22 50	122,382	
0204 22 90	122,382	
0204 23 00	171,335	
0204 30 00	70,605	
0204 41 00	70,605	
0204 42 10	49,424	
0204 42 30	77,666	
0204 42 50	91,787	
0204 42 90	91,787	
0204 43 00	128,501	
0204 50 13		0
0204 50 15		0
0204 50 19		0
0204 50 31		0
0204 50 39		0
0204 50 51		0
0204 50 53		0
0204 50 55		0
0204 50 59		0
0204 50 71		0
0204 50 79		0
0210 90 11	122,382	
0210 90 19	171,335	
1602 90 71 :		
— ikke udbenet	122,382	
— udbenet	171,335	

(*) Disse nedsatte beløb anvendes kun, hvis betingelserne i artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1633/84 er opfyldt.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. december 1990

om den støtte, den tyske regering og regeringen i delstaten Bayern har ydet virksomheden Reinhold KG i Selbitz, der fremstiller polyamid- og polypropylengarn

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(91/304/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de berørte parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, jf. ovennævnte artikel 93, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den 24. november 1989 meddelte Tysklands Faste Repræsentation, at de tyske myndigheder påtænkte at yde støtte i form af et tilskud og et rentelettet lån til investeringer, som virksomheden Heinrich Reinhold KG gennemførte i perioden 1987 til 1989.

På Kommissionens anmodning blev der den 26. januar 1990 og den 28. februar 1990 fremsendt yderligere oplysninger om støttemodtageren og den udbetalte støtte.

Den 26. november 1990 anmodede Kommissionen om supplerende oplysninger om tidspunktet for udbetalingen af det rentelettede lån på 1,8 mio. DM. Hvis den tyske regering ikke efterkom denne anmodning, ville den 1. april 1989 blive betragtet som det tidspunkt, hvorfra støtteelementerne i det rentelettede lån skulle beregnes. De tyske myndigheder efterkom ikke Kommissionens anmodning.

Anmeldelsen vedrørte de ansøgninger, som Reinhold havde indgivet til forbundskontoret for handel og industri den 19. november 1987 og den 9. marts 1988 i forbindelse med udvidelsen af virksomhedens anlæg i Selbitz; denne udvidelse indebar en investering på 3 440 000 DM i perioden december 1987 til december 1988, og virksomheden anmodede om støtte på 10 % (dvs. 344 000 DM) i henhold til den lov om investeringsstøtte, Kommissionen havde godkendt ved skrivelse af 7. december 1987. Samtidig ydede Bayern et lån på 1,8 mio. DM i henhold til det bayerske regionalstøtteprogram, som Kommissionen godkendte ved skrivelse af 27. december 1988; lånet har en løbetid på otte år, og er afdragsfrit i to år og forrentes med 4 %.

På grundlag af de samlede investeringer udgør støttens nettosubventionsækvivalent ca. 12,4 %.

Sektoren for syntetiske fibre er undergivet statsstøtteregele, der blev indført i 1977, og som siden er blevet fornyet hvert andet år, senest i 1989 (meddelelse til medlemsstaterne af 6. juli 1989). De produkter, som Reinhold fremstiller, nemlig polyamid- og polypropylengarn, falder ind under disse regler (der indtil juli 1989 omfattede fibre og garn til tekstiler, og som siden har omfattet fibre og garn til alle formål); i henhold til disse regler skal alle former for støtteprojekter til fordel for virksomheder inden for sektoren for syntetiske fibre og syntetisk garn anmeldes til Kommissionen så betids, at Kommissionen kan fremsætte sine bemærkninger dertil og om nødvendigt indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til de planlagte foranstaltninger.

Ifølge støttereferne kan undtagelser fra de generelle begrænsninger af statsstøtte kun accepteres i tilfælde af omlægning til anden produktion, mens alle foranstaltninger, der medfører en forøgelse af nettoproduktionskapaciteten for syntetiske fibre, er uacceptable.

På grundlag af de tyske myndigheders oplysninger mener Kommissionen ikke, at de investeringer, hvortil støtten skulle ydes, tog sigte på at nedbringe virksomhedens produktionskapacitet for syntetisk garn eller vedrørte omstilling til anden produktion som nævnt i støttereferne. Kommissionen konstaterede derimod, at det var investeringernes hovedformål at forøge produktionskapaciteten.

Da EF-markedet for polyamid- og polypropylengarn er præget af stærk konkurrence på grund af de mange producenter, der opererer på alle de nationale markeder, og desuden er præget af stagnerende efterspørgsel, kapitalintensive investeringer og faldende avancer, finder Kommissionen endvidere, at den pågældende støtte vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og derfor er uforenelig med fællesmarkedet som omhandlet i Traktatens artikel 92, stk. 1.

Kommissionen mente derfor ikke, at støtten opfyldte betingelserne for at kunne undtages i henhold til artikel 92, og indledte således proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit.

Ved skrivelse af 17. april 1990 opfordrede Kommissionen den tyske regering til at fremsætte sine bemærkninger. De øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev underrettet ved offentliggørelse af en meddelelse⁽¹⁾.

II

Ved skrivelse af 11. maj 1990 fremsendte den tyske regering sine bemærkninger som led i proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, og bekræftede i denne forbindelse, hvad den allerede havde fremført på anmeldelsestidspunktet, nemlig at Reinholds produktion vedrørte sektoren for grove fibre, som ifølge støttemodtageren (på investeringstidspunktet) var præget af stærk efterspørgsel i Europa som helhed og specielt fra den pågældende virksomheds egne kunder.

Den tyske regering konkluderede derfor, at støtten var forenelig med fællesmarkedet.

De tyske myndigheder bemærkede samtidig, at det otteårige rentelette lån på 1,8 mio. DM med en afdragsfri periode på to år og en forrentning på 4 %, blev ydet Reinhold i foråret 1989, dvs. før støtten blev anmeldt til Kommissionen. Men på det tidspunkt, hvor den tyske regering fremsatte sine bemærkninger (11. maj 1990) var de 10 % (eller 344 000 DM) af investeringsstøtten ikke udbetalt, fordi det ikke var påvist, at projektet økonomisk set var særligt støtteberettiget, jf. artikel 2 i loven om investeringsstøtte.

Som led i proceduren modtog Kommissionen også bemærkninger fra en brancheforening. Disse bemærkninger blev forelagt den tyske regering den 19. oktober 1990, men den tyske regering kommenterede dem ikke.

III

De finansielle foranstaltninger til fordel for Reinhold KG dels i henhold til den tyske lov om investeringsstøtte (Investitionszulagengesetz), som Kommissionen godkendte ved skrivelse af 7. december 1987, dels i henhold til det bayerske regionalstøtteprogram (Bayerisches regionales Förderprogramm), der blev godkendt ved skrivelse af 27. december 1988, må betragtes som støtte efter EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, fordi virksomheden herved bliver i stand til at investere ovennævnte beløb uden at skulle afholde samtlige omkostninger derved.

Denne støtte skal anmeldes til Kommissionen som omhandlet i artikel 93, stk. 3, fordi Kommissionen i henhold til støttereferne for syntetiske fibre og syntetisk garn kræver, at alle former for støtteprojekter skal anmeldes på forhånd, også når der er tale om anvendelse af godkendte støtteordninger på virksomheder inden for denne sektor.

Da den tyske regering ikke anmeldte det pågældende rentelette lån, før det blev udbetalt, kunne Kommissionen ikke udtale sig om foranstaltningen, før den var gennemført. Støtten er derfor ulovlig efter fællesskabsretten fra det tidspunkt, hvor den blev ydet. Det har således skabt en særlig alvorlig situation, at den tyske regering ikke har opfyldt sine forpligtelser, idet virksomheden allerede har fået støtten udbetalt. Støtten har således haft virkninger, der betragtes som uforenelige med fællesmarkedet.

(¹) EFT nr. C 158 af 28. 6. 1990, s. 3.

Som følge af Domstolens dom af 12. juli 1973 i sag 70/72⁽¹⁾, dom af 21. marts 1990 i sag 142/87⁽²⁾ og dom af 20. september 1990 i sag 5/89⁽³⁾ kan Kommissionen i tilfælde, hvor støtten er uforenelig med fællesmarkedet, pålægge medlemsstaterne at kræve den ulovlige støtte tilbagebetalt.

Der foregår en særdeles omfattende handel med syntetisk garn, navnlig polyamid- og polypropylengarn, som tegner sig for ca. en tredjedel af hele den EF-produktion, der afsættes i Fællesskabet.

Den pågældende virksomhed tegner sig for 0,6 % af den samlede produktionskapacitet for polyamid og polypropylen i Fællesskabet (over 600 000 tons). Den forøgede sin produktionskapacitet for garn (polyamid, polypropylen) fra 2 250 tons i 1982 til 4 000 tons i 1988. Virksomhedens eksport udgør 16 % af omsætningen (tal for 1987).

De planlagte investeringer tager sigte på en yderligere forøgelse af kapaciteten med 50 % til ca. 6 000 tons ved oprettelse af et tredje produktionsanlæg. Den nye produktionskapacitet udgør omkring 1 % af den samlede kapacitet i Fællesskabet.

Der er en betydelig overskudskapacitet inden for polyamid- og polypropylengarn i Fællesskabet, idet der fortsat sker en geografisk forskydning af produktionen til fordel for den tredje verden. I 1988 var kapacitetsudnyttelsen for polyamid 76 % mod 81 % i 1986, og den samlede overskudskapacitet blev anslået til 41 000 tons. Kapacitetsudnyttelsen for polypropylengarn var 83 % i 1988, dvs. uændret i forhold til 1986, og den samlede overskudskapacitet blev anslået til 8 000 tons.

Den høje kapacitetsudnyttelse, der er nødvendig inden for syntetiske fibre og syntetisk garn i Fællesskabet for at opnå en tilfredsstillende rentabilitet, beror på to forhold, der er karakteristiske for denne sektor, nemlig for det første den skarpe konkurrence i de efterfølgende omsætningsled, der gør garnproducenternes kunder særdeles prisbevidste, og for det andet de mange aktive producenter på dette marked både fra lande med lavt lønniveau, som opnår komparative fordele, og fra højt industrialiserede lande (USA og Japan), hvor kapacitetsudnyttelsen er næsten 100 %.

Under disse omstændigheder vil offentlig støtte, som nedbringer en virksomheds omkostninger, naturligvis give denne virksomhed en væsentlig fordel frem for konkurrenterne.

⁽¹⁾ Sml. 1973, s. 813.

⁽²⁾ Sml. 1990, s. 959.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort.

Støtten til Reinhold nedbringer de direkte og finansielle investeringsomkostninger væsentligt og styrker desuden virksomhedens finansielle stilling over for sine konkurrenter, der ikke modtager en sådan støtte. Der er derfor tale om en mærkbar fordrøjning af konkurrencen. Støtten (lån og tilskud) har en nettosubventionsækvivalent på 12,4 %.

Når statsstøtte styrker en virksomheds konkurrencemæssige stilling i samhandelen inden for Fællesskabet, må støtten anses for at påvirke denne samhandel. I det foreliggende tilfælde nedbragte støtten de investeringsomkostninger, som virksomheden i Selbitz normalt selv skulle afholde, og vil derfor kunne påvirke samhandelen og fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige den nævnte virksomhed som omhandlet i Traktatens artikel 92, stk. 1. I henhold til artikel 92, stk. 1, er støtte, som opfylder de deri fastsatte kriterier, uforenelige med fællesmarkedet.

IV

De i artikel 92, stk. 2, litra a) og b), fastsatte undtagelser kan ikke anvendes i det foreliggende tilfælde, dels på grund af støttens art, dels fordi støtten ikke har et formål som omhandlet i undtagelserne.

I Traktatens artikel 92, stk. 2, litra c), er det fastsat, at støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling, er forenelige med fællesmarkedet.

Kommissionen har aldrig anset de tyske områder ved zonegrænsen for automatisk at være fritaget for den kontrol, der føres med statsstøtte til erhvervssektorer, som er undergivet særlige støtteregler med henblik på at overvinde en alvorlig krise. Dette havde Kommissionen bl.a. meddelt den tyske regering i sin skrivelse af 6. november 1981 om den tiende fælles støtteplan mellem forbundsregeringen og delstaterne. Den tyske regering har aldrig benægtet dette.

Denne politik blev desuden bekræftet, da Kommissionen i 1985 og 1986 forbød statsstøtte til producenter af syntetisk garn i Neumünster⁽⁴⁾ og Deggendorf⁽⁵⁾ i zonegrænseområdet.

Det må derfor konkluderes, at den støtte, der er udbetalt eller påtænkes udbetalt til virksomheden i Selbitz, ikke kan fritages i henhold til EØF-Traktatens artikel 92, stk. 2, litra c).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 181 af 13. 7. 1985, s. 42.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 300 af 24. 10. 1986, s. 34.

I artikel 92, stk. 3, er det fastsat, hvilke støtteforanstaltninger der kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet. Hvorvidt støtten er forenelig med Traktaten, skal vurderes ud fra Fællesskabets og ikke den enkelte medlemsstats synspunkt. For at sikre, at fællesmarkedet fungerer tilfredsstillende og under hensyntagen til principperne i Traktatens artikel 3, litra f), skal de i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelser fra artikel 92, stk. 1, fortolkes snævert i forbindelse med undersøgelsen af en støtteordning eller en individuel støtteforanstaltning.

Der kan kun indrømmes undtagelse, når Kommissionen kan fastslå, at den begunstigede virksomhed ikke uden en sådan støtte ville blive foranlediget af markedsforholdene til at træffe dispositioner, der kan bidrage til virkeliggørelsen af et af de i undtagelserne omhandlede mål.

Anvendes undtagelsesbestemmelserne på støtteforanstaltninger, der ikke bidrager til virkeliggørelsen af et sådant mål, eller hvor støtten ikke er nødvendig for at nå dette mål, vil det give visse medlemsstats industri eller virksomheder uberettigede fordele og blot tjene til at forbedre deres finansielle situation, ligesom det vil medføre, at samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes, og at konkurrencevilkårene fordrøjes, uden at dette på nogen måde er begrundet i hensynet til Fællesskabets interesse, jf. artikel 92, stk. 3.

Den tyske regering har ikke kunnet bevise, og Kommissionen har ikke kunnet konstatere, at støtten opfylder betingelserne for at kunne være omfattet af en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3.

Undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra a), finder anvendelse på støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse.

Der skal her henvises til metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra a), på regionalstøtte⁽¹⁾, hvor Kommissionen har fastsat, at det kun er regioner med et BNP/KKP pr. indbygger på under 75 % af EF-gennemsnittet og dermed en usædvanligt lav levestandard og alvorlig underbeskæftigelse, der kan være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra a). Som det fremgår af listen over støtteberettigede regioner⁽²⁾, finder Kommissionen ikke, at den økonomiske og sociale situation i Forbundsrepublikken Tyskland, indtil den 3. oktober 1990, gør anvendelsen af artikel 92, stk. 3, litra a), berettiget, hverken for landet som helhed eller for de enkelte regioner.

Hvad angår undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra b), er det indlysende, at den pågældende støtte ikke kunne eller

skulle fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den tyske økonomi. Støtte til en virksomhed, der fremstiller syntetisk garn, vil ikke kunne afhjælpe en situation som beskrevet i artikel 92, stk. 3, litra b).

Med hensyn til undtagelsen i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner, skal det bemærkes, at sektoren for syntetiske fibre og syntetisk garn i almindelighed og polyamid- og polypropylengarn i særdeleshed er præget af en betydelig samhandel mellem medlemsstaterne og en skarp konkurrence på grund af den vedvarende og ubestridte overskudskapacitet, der er omtalt ovenfor. Syntetiske fibre og syntetisk garn, herunder polyamid og polypropylen, falder derfor ind under støttereferne for syntetiske fibre.

Ved skrivelse af 7. juli 1987 og 6. juli 1989 udvidede og forlængede Kommissionen støttereferne i toårige perioder, hvoraf den sidste udløber den 19. juli 1991 og dermed omfatter den periode, der er relevant i det foreliggende tilfælde. Kommissionen gjorde ved disse skrivelser medlemsstaterne opmærksomme på, at den på forhånd ville være negativt indstillet over for støtteprojekter, hvad enten der var tale om sektorstøtte, regionalstøtte eller generel støtte, som medførte en forøgelse af virksomhedernes nettoproduktionskapacitet inden for sektoren. Den erindrede ligeledes medlemsstaterne om, at den fortsat ville se positivt på planer om støtte med henblik på at fremskynde eller lette omstillingen fra syntetiske fibre til anden produktion eller en strukturomlægning, der kunne føre til kapacitetsnedskæring.

Ved disse skrivelser meddelte Kommissionen også medlemsstaterne, at alle former for støtteprojekt til virksomheder, der fremstiller syntetiske fibre og syntetisk garn, skal anmeldes på forhånd.

Investeringen i det foreliggende tilfælde tager hovedsagelig sigte på at udvide virksomhedens produktionskapacitet med 50 % ved oprettelse af et tredje produktionsanlæg, der sammen med de to eksisterende vil medføre en samlet produktion (polyamid- og polypropylengarn) på 6 000 tons.

Den beskudne forøgelse af arbejdsstyrken (14 personer), der er nødvendig for at drive dette tredje anlæg, vil desuden kunne medføre en væsentlig forbedring af virksomhedens samlede produktivitet og konkurrenceevne.

På grund af hovedformålet med Reinholds investeringsplan er støtten i det foreliggende tilfælde i strid med støttereferne for syntetiske fibre og syntetisk garn. Der er heller ingen særlige træk ved investeringen, der kan gøre

⁽¹⁾ EFT nr. C 212 af 12. 8. 1988, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 212 af 12. 8. 1988, s. 6.

det berettiget, at Kommissionen undtager den pågældende støtte fra støttereglerne, idet alle former for kapacitetsforøgelse er i strid med Fællesskabets interesse (der netop er at nedskære kapaciteten) og forværrer situationen for konkurrenterne, der alle lider under det alt for store udbud på markedet.

Den tyske regering har i sine bemærkninger som led i proceduren hævdet, at de typer garn, der fremstilles af Reinhold, har særlige karakteristika (grove fibre) og gennemgår specialbehandlinger (forskellige former for farvning), hvilket betyder, at specielt kunder med særlige behov sætter stor pris på disse produkter, som således er sikret mod konkurrence. Det skal i denne forbindelse påpeges, at der i Fællesskabet som helhed er overskud af polyamid- og polypropylengarn, og at det garn, der fremstilles af virksomheden Reinhold ikke har nogen særlig innovativ karakter og kan produceres i store mængder af en lang række virksomheder.

Det skal endvidere påpeges, at støttemodtageren konstant har haft positive økonomiske resultater, således at markedskræfterne ville have været tilstrækkelige til at sikre virksomheden en normal udvikling samt gennemførelsen af den pågældende investering uden statsstøtte.

Tidligere har Kommissionen altid forbudt medlemsstaterne at yde finansiel støtte til producenter af syntetiske fibre eller syntetisk garn under de samme eller tilsvarende forhold, dvs. når den pågældende virksomhed blot ønskede at forøge og modernisere sin produktion uden at foretage nogen af de ændringer, der kræves ifølge støttereglerne for syntetiske fibre.

Med hensyn til undtagelsen i Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner, skal det på baggrund af ovenstående bemærkes, at støtten i det foreliggende tilfælde kunstigt sænkede den pågældende virksomheds omkostninger og dermed svækkede andre EF-producenters konkurrencemæssige stilling og yderligere formindskede den samlede kapacitetsudnyttelse til skade for producenter, som hidtil har overlevet ved at foretage strukturomlægning, produktivitets- og kvalitetsforbedringer med egne midler, men som nu kan blive nødt til at trække sig ud af markedet. Støtten begunstigede således den pågældende virksomhed, hvis markedsstilling ikke længere udelukkende var betinget af dens effektivitet, indsats og styrke, og støtten kan derfor ikke anses for at bidrage til en udvikling, der ud fra Fællesskabets synspunkt ville være tilstrækkelig til at opveje den ændring af samhandelsvilkårene, støtten medfører.

Undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), finder også anvendelse på støtte, der fremmer udviklingen af visse økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Da den industri, der fremstiller syntetiske fibre, befinder sig i en vanskelig situation, må regionalstøttens sektorale virkninger kontrolleres selv i de mest tilbagestående områder — som Selbitz ikke hører til. Kommissionen foretager specielt sin analyse af den økonomiske og sociale situation ud fra hensynet til Fællesskabets interesse, som inden for denne sektor er at nedbringe kapaciteten.

Reinholds investeringer medfører kun oprettelse af 14 nye arbejdspladser; deres indvirkning på arbejdsmarkedet er derfor beskeden og i hvert fald utilstrækkelig til, at Kommissionen vil ændre sin principielle negative holdning til støtte til den pågældende industri, jf. støttereglerne.

Af ovenstående årsager kan undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), ikke anvendes på det foreliggende tilfælde.

V

På baggrund af ovenstående er støtteelementerne i det rentelejede lån på 1,8 mio. DM, der blev udbetalt i foråret i 1989 i henhold til det bayerske regionalstøtteprogram, ulovlig, fordi den tyske regering ikke anmeldte det og dermed opfyldte sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3. Som anført ovenfor opfylder den ulovlige støtte til Reinhold heller ikke betingelserne for at kunne være undtaget i henhold til EØF-Traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, og skal derfor kræves tilbagebetalt. For at fastlægge denne støttes størrelse har Kommissionen beregnet forskellen mellem referencemarkedssatsen på det tidspunkt, hvor lånet blev ydet (antagelig den 1. april 1989), nemlig 7,8 % og de 4 % hvormed lånet forrentes; rentesubsidieringen andrager derfor 3,86 procentpoint. På det tidspunkt, hvor denne beslutning blev vedtaget, medførte rentesubsidieringen på lånet en gevinst på 53 044 DM.

Det tilskud på 10 % (344 000 DM), der endnu ikke er udbetalt i henhold til loven om investeringsstøtte, opfylder ikke betingelserne for at kunne være undtaget i henhold til artikel 92, stk. 2 og 3, og må derfor ikke udbetales.

Nævnte beløb forhøjes med enhver rentegodtgørelse, som Reinhold måtte modtage efter datoen for nærværende beslutnings modtagelse. Rentegodtgørelsen svarer til 2 588 DM om måneden —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den støtte, som Tyskland udbetalte til Reinhold KG i april 1988 i form af rentegodtgørelse for et lån på 1,8 mio. DM — godtgørelsen andrager 53 044 DM indtil det tidspunkt, hvor nærværende beslutning er vedtaget — er ulovlig, fordi den er ydet i strid med EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3. Desuden er denne støtte uforenelig med fællesmarkedet som omhandlet i Traktatens artikel 92.

2. Den støtte, der skal udbetales til Reinhold KG i form af et tilskud på 344 000 DM, er uforenelig med fællesmarkedet som omhandlet i artikel 92 og må derfor ikke ydes.

Artikel 2

1. Den tyske regering pålægger omgående Reinhold KG at tilbagebetale den rentegodtgørelse på 53 044 DM, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1.

2. Den tyske regering ophæver omgående den støtte, lånet på 1,8 mio. DM, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, medfører, ved at kræve lånet tilbagebetalt eller lade det

forrente til markedsrenten på 7,86 %, som svarer til rentesatsen på de lån, der ydes af Kreditanstalt für Wiederaufbau (program M₁ og M₂).

For hver måned der går, inden denne forpligtelse er opfyldt, pålægger den tyske regering Reinhold at tilbagebetale en månedlig rentegodtgørelse på 2 588 DM.

Artikel 3

Den tyske regering underretter inden to måneder fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1990.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. januar 1991

om den belgiske regerings påtænkte støtte til Mactac SA's investeringer i Soignies

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentisk)

(91/305/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, jf. ovennævnte artikel, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I henhold til den belgiske lov af 17. juli 1959 om indførelse og samordning af foranstaltninger til fremme af den økonomiske ekspansion og opbygningen af nye industrier og arrêté royal d'exécution af 17. august 1959⁽¹⁾ er der indført generelle støtteforanstaltninger for den belgiske økonomi i form af bl.a. rentegodtgørelser for kreditter til gennemførelse af investeringer, statsgarantier for kreditter, der stiftes i bankinstitutter af de virksomheder, som har nydt godt af ovennævnte godtgørelser, og fritagelse for beskatning af fast ejendom i fem år.

Efter gennemgang af ovennævnte lov som led i proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 1 og 2, fastslog Kommissionen, at nævnte lov udgjorde en generel støtteordning, da den ikke indeholdt nogen sektoral eller regional målsætning. Da ordningen gælder for alle investeringer uden sondring mellem virksomheder, regioner eller sektorer, kunne den ikke falde ind under undtagelsesbestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) eller c). Uden sådanne specifikationer kunne Kommissionen ikke vurdere virkningerne af den pågældende ordning på samhandelen inden for EF og konkurrencen og især foreneligheden med fællesmarkedet.

Da det drejer sig som en generel støtteordning, kan Kommissionen kun godkende den, hvis én af følgende to betingelser er opfyldt: den pågældende medlemsstat skal enten underrette Kommissionen om en plan for regional eller sektoral anvendelse eller, når dette ikke synes muligt, om anvendelse i betydningsfulde enkelttilfælde.

⁽¹⁾ *Moniteur belge* af 29. 8. 1959.

I henhold til Kommissionens beslutning 75/397/EØF⁽²⁾ skal den belgiske regering i god tid på forhånd underrette Kommissionen om betydningsfulde enkelttilfælde af anvendelsen af loven af 17. juli 1959, således at den kan udtale sig om tilfældenes forenelighed med fællesmarkedet.

Inden for rammerne af Kommissionens løbende gennemgang sammen med medlemsstaterne af de i medlemsstaterne gældende støtteordninger foreslog den ved skrivelse af 3. august og af 12. september 1990 den belgiske regering, at den med virkning fra 1. januar 1991 ophæver den generelle støtteordning, der blev indført ved lov af 17. juli 1959.

II

Ved skrivelse af 31. maj 1990, registreret den 5. juni 1990, underrettede den belgiske regering i overensstemmelse med den gældende procedure Kommissionen om, at de vallonske myndigheder har til hensigt i medfør af lov af 17. juli 1959 at yde støtte til virksomheden Mactac SA's investeringer i dens hovedsæde i Soignies i provinsen Hainaut.

Virksomheden Mactac er specialiseret i fremstilling, forarbejdning og forhandling af selvkøbende materialer på basis af papir og af serigrافيartikler. Det investeringsprogram, der skal støttes, tager sigte på opførelse af et nyt produktionsanlæg og omfatter et samlet beløb på 775 mio. bfr.

Den planlagte støtte skulle ydes i form af en kapitalpræmie på 93 mio. bfr. og en fritagelse for betaling af ejendomsskatter i fem år, hvilket udgør et nettosubventionsækvivalent på 9,2 %. Den belgiske regering begrundede den planlagte støtte med tilførslen af ny teknologi, med de pågældende investeringers gunstige indvirkning på miljøet, da de nye klæbeprodukter, der skal anvendes, ikke forurener, og med regionale betragtninger.

Efter en første gennemgang af anmeldelsen fandt Kommissionen, at støtteprojektet ikke kunne betragtes som foreneligt med fællesmarkedet af den grund, at støtten kan fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, jf. EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, uden at en af undtagelsesbestemmelserne i nævnte artikel kan påberåbes.

⁽²⁾ EFT nr. L 177 af 8. 7. 1975, s. 13.

Kommissionen noterede sig endvidere, at Soignies-området ikke er beliggende i en region, der er berettiget til regionalstøtte i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a) eller c), at de investeringer, der skal støttes, ikke opfylder betingelserne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til fordel for miljøet i betragtning af Mactacs produktionskapacitetsudvidelse, samt at støtte til opførelse af et nyt produktionsanlæg ikke fremmer udviklingen af den pågældende sektor i den betydning, hvori dette udtryk anvendes i artikel 92, stk. 3, litra c). Kommissionen besluttede herefter at indlede proceduren efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, og opfordrede derfor ved skrivelse af 11. juli 1990 den belgiske regering til at fremsætte sine bemærkninger hertil.

III

Den belgiske regering fremsatte sine bemærkninger ved skrivelse af 25. september 1990 som led i proceduren. Den fremhævede bl.a. miljøaspektet og selskabet Mactacs bidrag til oprettelse af 51 nye arbejdspladser i en region, der er præget af en særlig høj arbejdsløshed. Ifølge de belgiske myndigheder skulle disse to aspekter i forening retfærdiggøre den planlagte støtte.

Ved skrivelse af 6. november 1990 fremsendte den belgiske regering den begunstigede virksomheds bemærkninger. Denne understregede bl.a., at den planlagte støtte burde kunne falde ind under undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), idet den vil kunne fremme udviklingen af den ugunstigt stillede Soignies-region. Støtten skulle endvidere ikke kunne ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Virksomheden Mactac gjorde ligeledes gældende, at den investering, der skal støttes, indeholder miljøbeskyttende og energibesparende elementer, som havde spillet en ikke ubetydelig rolle ved beslutningen om at yde støtten.

Der er ikke modtaget bemærkninger fra andre interesserede parter som følge af offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁾ af Kommissionens skrivelse af 11. juli 1990 til den belgiske regering.

IV

Den kapitalpræmie og fritagelse for ejendomsskat, som de belgiske myndigheder har påtænkt, udgør støtte i den betydning, hvori dette udtryk anvendes i Traktatens

artikel 92, stk. 1, fordi det ville gøre det muligt for den begunstigede virksomhed via statsmidler at blive fritaget for en del af dens normale investeringsudgifter.

Det selvklæbende papir er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne, og der er konkurrence mellem producenterne.

Ifølge Kommissionens oplysninger skulle der være 36 producenter i Fællesskabet og yderligere syv i EFTA-landene, og Mactacs andel af det europæiske marked er på 10 %. Selv om markedet for selvklæbende papir (som fremkommer ved forarbejdning af papir med forskellige kemiske produkter) er et lovende marked, har fremkomsten af nye specialiserede producenter ført til en stigende konkurrence, der har givet sig udslag i faldende salgspriser.

I 1989 udførte BLØU selvklæbende papir og pap (KN-kode 4811 21 00) til en værdi af 83,5 mio. ECU til de øvrige medlemsstater, hvilket udgør 26 % af den samlede eksport inden for EF, og indførte fra de øvrige medlemsstater til en værdi af 15,6 mio. ECU. Den begunstigede virksomhed deltager i denne samhandel ved at udføre 75 % af sin produktion til de øvrige medlemsstater.

Når statsstøtte styrker visse virksomheders stilling i forhold til andre, som de konkurrerer med i EF, må den anses for at påvirke konkurrencen med disse andre virksomheder.

I betragtning af det ovenfor anførte vil den af den belgiske regering påtænkte støtte kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrøje konkurrencen, jf. Traktatens artikel 92, stk. 1, ved at begunstige den pågældende virksomhed.

I artikel 92, stk. 1, opstilles det princip, at støtte, der har de i dette stykke nævnte karakteristika, er uforenelig med fællesmarkedet.

De undtagelser fra dette princip, der er opregnet i Traktatens artikel 92, stk. 2, kan ikke anvendes i nærværende sag i betragtning af den pågældende støttes art og målsætninger.

V

I Traktatens artikel 92, stk. 3, opregnes de former for støtte, der kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet. Foreneligheden med Traktaten skal ses på fællesskabsplan og ikke blot for en enkelt medlemsstat. For at fællesmarkedet fortsat kan fungere tilfredsstillende og under hensyntagen til det i Traktatens artikel 3, litra f), anførte princip, skal de undtagelser fra princippet i Trak-

(1) EFT nr. C 229 af 14. 9. 1990, s. 8.

tatens artikel 92, stk. 1, der er opregnet i samme artikels stk. 3, fortolkes restriktivt ved gennemgangen af enhver støtteordning eller individuel støtteforanstaltning.

Især kan undtagelsesbestemmelserne kun anvendes, såfremt Kommissionen konstaterer, at de frie markeds kræfter uden støtten ikke i sig selv ville være tilstrækkelige til at tilskynde eventuelle støttemodtagere til at gøre en indsats for at nå en af de tilstræbte målsætninger.

Anvendelse af undtagelsesbestemmelserne på tilfælde, der ikke bidrager til en sådan målsætning, eller hvor støtten ikke er nødvendig hertil, ville give uberettigede fordele til industrier eller virksomheder i visse medlemsstater, hvis finansielle stilling ville blive styrket, og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne samt fordreje konkurrencevilkårene uden nogen som helst begrundelse baseret på den i artikel 92, stk. 3, nævnte fælles interesse.

Den påtænkte støtte falder derfor ikke ind under en af de i artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelseskategorier.

Hvad angår de i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), fastsatte undtagelsesbestemmelser vedrørende støtte til fremme af udviklingen af visse områder, skal det bemærkes, at der ikke findes nogen belgisk region, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, (jf. litra a); hvad angår undtagelsesbestemmelserne i litra c) er Soignies-området i Hainaut-provinsen, hvor det pågældende hovedsæde ligger, ikke medtaget blandt de områder, der kan opnå særlig regionalstøtte i henhold til Kommissionens beslutning 82/740/EØF⁽¹⁾, som ændret ved beslutning 88/612/EØF⁽²⁾, om afgrænsning af udviklingsområderne i Belgien.

Den belgiske regering og den begunstigede virksomhed har som led i proceduren bl.a. fremhævet de alvorlige problemer med en høj strukturel arbejdsløshed og et lavt BNP pr. indbygger, som præger arrondissementet Soignies. På grundlag af de indikatorer, som Kommissionen benytter, skulle Soignies opfylde betingelserne for at blive anerkendt som regionaludviklingsområde efter artikel 92, stk. 3, litra c).

Det skal i den forbindelse først erindres, at den ordning, der i det pågældende tilfælde skal anvendes, ikke indeholder nogen regional målsætning. I forbindelse med den gennemgang af loven af 17. juli 1959, der er foretaget på grundlag af Traktatens artikel 93, stk. 1, og som er nævnt i sidste betragtning i afsnit I i nærværende beslutning, fremhævede den belgiske regering ved skrivelse af 12. november 1990, at loven af 17. juli 1959 ikke udeluk-

kende er en generel støtteordning, men også en horisontal støtteordning, der tager sigte på følgende:

- støtte til fordel for miljøet i overensstemmelse med Kommissionens rammebestemmelser
- støtte til energibesparelser og rationel energiudnyttelse
- støtte til små og mellemstore virksomheder
- støtte til bekæmpelse af strukturel og langvarig arbejdsløshed
- støtte til råstofbesparelser.

Det må derfor konkluderes, at regionaludvikling ikke er nævnt blandt målsætningerne i loven af 17. juli 1959.

Et andet problem i forbindelse med anvendelsen af regionalundtagelsesbestemmelsen i litra c) på det pågældende støtteprojekt vedrører spørgsmålet om, hvorvidt byen Soignies er berettiget til regionalstøtte. Det skal i den forbindelse for det første bemærkes, at regionen Soignies ikke optræder blandt de regioner, der er støtteberettigede i henhold til den ved lov af 30. december 1970 fastsatte støtteordning med regionalt sigte, der blev godkendt ved beslutning 82/740/EØF. Kommissionen gør endvidere opmærksom på, at den efter førnævnte beslutnings vedtagelse aldrig har fået forelagt en anmodning fra den belgiske regering om ændring med henblik på at medtage Soignies-regionen blandt de støtteberettigede regioner.

De samordningsprincipper for støtteordninger med regional målsætning og den metode for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra c), på regionalstøtte, som Kommissionen har udarbejdet, blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽³⁾. Ifølge denne metode er vurderingen af støtten især baseret på den strukturelle arbejdsløshed og bruttonationalproduktet i en region i forhold til det nationale gennemsnit. Den belgiske regering og virksomheden Mactac henviste i deres skrivelser af 25. september 1990 og af 6. november 1990 til metoden og bemærkede samtidig, at Soignies-regionen de facto opfylder betingelserne for at modtage regionalstøtte efter de for Belgien gældende tærskler⁽⁴⁾.

Kommissionen mener, at det forhold, at en region når eller overskrider denne metodes tærskel, ikke er tilstrækkeligt til at anvende undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), såfremt den pågældende medlemsstat ikke finder, at den pågældende region er støtteberettiget inden for rammerne af landets egen regionalpolitik, og derfor ikke træffer indenretlige bestemmelser om indførelse af en regional støtteordning for denne region.

⁽¹⁾ EFT nr. L 312 af 9. 11. 1982, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 335 af 7. 12. 1988, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. C 31 af 3. 2. 1979, s. 9, og

EFT nr. C 212 af 12. 8. 1988, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 163 af 4. 7. 1990, s. 5.

Det forhold, at der skal kunne gennemføres regionaludviklingsforanstaltninger for en bestemt region som helhed — og ikke for virksomheder beliggende på geografisk isolerede steder i samme region — udgør ikke en simpel administrativ regel; det opfylder nemlig kravet om, at det skal være muligt at foretage interventioner i hele det pågældende område i overensstemmelse med ånden og bogstaven i artikel 92, stk. 3, litra c), der vedrører »støtte til fremme af udviklingen af visse ... økonomiske regioner«.

Denne fortolkning bekræftes af ovennævnte samordningsprincipper, der i punkt 9, nr. iii), fastsætter, at den regionale støtte ikke må ydes punktvis, dvs. ikke til isolerede geografiske steder, der praktisk taget ikke har betydning for udviklingen af den pågældende region som helhed.

Hvis støtten ikke kan ydes til alle virksomheder, der er etableret i en region, som er karakteriseret ved de i metoden nævnte socioøkonomiske vanskeligheder, men kun gives i form af en specifik støtte, der ydes isoleret til en enkelt virksomhed, beliggende på et vilkårligt geografisk sted (f.eks. en by) i den pågældende region, vil støtten nødvendigvis få meget begrænsede virkninger og ikke bidrage til udvikling af regionen som helhed. Det i Traktaten nedfældede formål med støtten er således ikke opfyldt.

På grundlag af ovennævnte elementer må den støtte, som de belgiske myndigheder alene påtænker at yde virksomheden Mactac (investeringsstøtte, der kun medfører oprettelse af 51 nye stillinger), anses for ikke at opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra c), vedrørende regionalstøtte.

Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), sigter den planlagte støtte ikke på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den belgiske økonomi, og den belgiske regering er ikke fremkommet med noget argument for en eventuel anvendelse af denne undtagelsesbestemmelse. Den anden undtagelsesbestemmelse i stk. 3, litra b), vedrører virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse. Kommissionen har ved Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til fordel for miljøet, der blev fremsendt til medlemsstaterne ved skrivelse af 7. november 1974, af 7. juli 1980 og af 23. marts 1987, åbnet mulighed for, at en sådan støtte kan ydes med hjemmel i undtagelsesbestemmelserne i stk. 3, litra b). Denne støtte kan ydes til supplerende investeringer med henblik på tilpasning af eksisterende produktionsanlæg, bortset fra investeringer, der modsvarer en eventuel forøgelse af eksisterende produktionskapaciteter.

Mactacs investering består imidlertid i et nyt produktionsanlæg, der medfører en stigning i virksomhedens samlede produktionskapacitet på 36 %. Støtte til en sådan investering opfylder ikke kriterierne for at anvende undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra b).

Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra c), til fordel for støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgræne uden at samhandelsvilkårene ændres på en måde, der strider mod den fælles interesse, anførte Kommissionen i sin skrivelse af 11. juli 1990 til den belgiske regering, at opførelsen af et nyt produktionsanlæg ikke fremmer udviklingen af den pågældende sektor efter stk. 3, litra c). Kommissionen anførte, at det er helt normalt, at hver enkelt producent i den pågældende sektor har interesse i at opretholde eller øge sin markedsandel, at udvikle og afsætte nye produkter og at anvende de mest moderne og effektive teknikker i et sådant nyt anlæg. Den bemærkede endvidere, at de belgiske myndigheder ikke har kunnet påvise støttens nødvendighed, og under hensyntagen til virksomhedens og moderselskabets finansielle situation antog den, at markedskræfterne i sig selv ville være tilstrækkelige til at sikre gennemførelsen af det projekt, der skal støttes, uden statslig intervention.

Det bør noteres, at den belgiske regering og virksomheden Mactac i deres bemærkninger som led i proceduren især har understreget de regionale og miljømæssige aspekter af den investering, der skal støttes, og at de ikke har imødegået den vurdering, Kommissionen fremførte i sin skrivelse af 11. juli 1990, og som er gentaget ovenfor.

Mactac SA har gjort gældende, at virksomheden benytter en betydelig del af sit budget til forskning og udvikling, og at resultaterne heraf ofte kopieres af nye producenter. Kommissionen skal hertil bemærke, at det drejer sig om investeringsstøtte til opførelse af et nyt produktionsanlæg og ikke støtte, der falder ind under EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling⁽¹⁾. Den pågældende virksomheds forskningsindsats kan derfor ikke berettige støtte til en produktiv investering.

Mactac har ligeledes fremhævet den investeringsmerudgift, der er i forhold til opførelsen af et »klassisk« anlæg, og som skyldes et nyt imprægneringssystem, som gør det muligt at anvende harpiks, der er suspenderet i vand i

⁽¹⁾ EFT nr. C 83 af 11. 4. 1986, s. 2.

stedet for harpiks opløst i oliederivater. Herom henvises til ovenstående betragtninger vedrørende Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til fordel for miljøet, der er baseret på princippet »Forureneren betaler«.

Endelig har Mactac bemærket, at to af virksomhedens konkurrenter er ved at opføre nye fabrikker til fremstilling af selvklæbende materialer med statsstøtte i Frankrig og Luxembourg. Hertil skal for det første anføres, at støtte til en virksomhed ikke kan begrundes med en eventuel støtte til virksomhedens konkurrenter. Hvad angår den specifikke støtte, som Mactac henviser til, drejer det sig om støtte dels til etablering af virksomheden Fasson i Rodange i Luxembourg, dels til etablering af virksomheden Raflatac i Pompey (Meurte-et-Moselle) i Frankrig.

Det skal hertil bemærkes, at disse to nye anlæg har nydt godt af regionalstøtteordninger. Ved beslutning af 5. november 1986 godkendte Kommissionen regionalstøtte på maksimalt 30 %, målt i nettosubventionsækvivalent, til det europæiske udviklingscenter, hvor Rodange ligger, og ved beslutning af 27. juli 1989 godkendte den en PAT-støtte (Prime d'Aménagement du Territoire) på nominelt 10 % til Raflatac til opførelse af en fabrik i Pompey. Det er rigtigt, at disse to investeringer også kunne være gennemført uden støtte, men ikke nødvendigvis i form af nye fabrikker i ovennævnte regioner.

Det belgiske støtteprojekt opfylder således ikke de nødvendige betingelser, for at en af undtagelsesbestem-

melserne i Traktatens artikel 92, stk. 3, kan finde anvendelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den belgiske regering må ikke gennemføre de vallonske myndigheders støtteprojekt, der blev anmeldt til Kommissionen ved skrivelse af 31. maj 1990, og som indebærer, at der i henhold til lov af 17. juli 1959 ydes støtte til virksomheden Mactac SA's investeringer i Soignies i form af en kapitalpræmie på 93 mio. bfr. og fritagelse for beskatning af fast ejendom i fem år.

Artikel 2

Den belgiske regering underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 1991.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand